

ת"פ 23130/11/13 - מדינת ישראל נגד שחף הבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23130-11-13 מדינת ישראל נ' הבר
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אלכס ישראלוב
	נגד
	שחף הבר
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד ברק כהן

הכרעת דין

מבוא

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת על פי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 24.3.10 בשעה 15:30, ברחוב פלורנטין 3 בתל אביב, ביקר הנאשם בעסק שהיה בבעלותו, ביחד עם ילדיו.

באותן נסיבות, הגיע למקום הנאשם אשר גר בשכנות לעסקו של המתלון, ותקף אותו שלא כדין בכך שהכה בפניו של המתלון בשלוש מכות אגרוף ועזב את המקום.

כתוצאה מהתקיפה, נזקק המתלון לטיפול רפואי, ואובחנו רגישויות בגשר האף, שטף דם בעין ונפיחות קלה.

פרשת התביעה

2. אין חולק, כי בין הנאשם למתלון היתה מערכת יחסים טעונה שבמהלכה הוגשו תלונות בכל הקשור לעסקו של המתלון אשר היה בסמוך לבית מגוריו של הנאשם.

3. **עד תביעה 1, המתלון גיל אולשטיין**, העיד כי ביום האירוע הרסו את הבנין בו היתה לו חנות. לדבריו, הגיע עם שלושת ילדיו הקטינים ועד תביעה 2, פטרובסקי ליאור, על מנת לראות את פעולות

ההריסה. לפתע, ניגש אליו הנאשם, קילל אותו וחבט בו בשלושה אגרופים בפניו. לדבריו, היה המום כתוצאה מתקיפה זו, שכתוצאה ממנה זב דם בכמות גדולה.

(פרוטוקול מיום 29.4.14, עמ' 4, שורות 13-23).

4. במסגרת חקירתו אישר העד, כי היה סכסוך בינו לבין הנאשם על רקע הפעלת עסקו של המתלון במקום, דבר אשר גרר אחריו תלונות רבות אצל הרשות המקומית המתאימה.

5. המתלון נשאל במסגרת חקירתו הנגדית האם פני הדברים שונים, דהיינו המתלון הוא זה שתקף את הנאשם, וכי הסיבה להגשת התלונה על ידי המתלון הינה בבחינת הגנה קודם שהנאשם יפנה למשטרה. תשובת המתלון לטענה זו היתה שאין בדברים אלה ממש.

עוד הוסיף המתלון, כי לאחר שהותקף הלך לביתו, ובהמשך הלך לטיפול.

6. **עד תביעה 2, פטרוקובסקי ליאור**, העיד כי ביום האירוע נסע עם המתלון ושלושת ילדיו של המתלון על מנת לצפות בבניין בו שכנה פיצרייה שהיתה בבעלות המתלון. לדבריו, המתלון התעכב מאחוריו, תוך שהוא מתווכח עם הנאשם. או אז הבחין בנאשם כשהוא תוקף את המתלון באמצעות שלושה אגרופים בפרצופו, וכתוצאה מכך פצע אותו. לאחר מכן, המתלון הסיע את העד לביתו והמשיך לקבל טיפול רפואי. העד מוסיף, כי המרחק בינו לבין המתלון והנאשם היה חמישה מטרים. העד מציין, כי המתלון היה מופתע מאוד. אשר על כן, עזבו את זירת האירוע מהר ככל שניתן. לדבריו, העד, התקיפה התרחשה בפתח הבניין.

(פרוטוקול מיום 29.4.14, עמ' 12, שורות 14-19).

7. עוד יצוין, כי המתלון ועד זה הינם קרובי משפחה. העד הוסיף, כי מסר הודעתו במשטרה רק לאחר חודש מהאירוע, וזאת בעקבות פניית המשטרה אליו. עוד צוין העד, כי בתום ההתרחשות הנאשם הלך לקבל טיפול רפואי, אך העד לא הצטרף אליו.

8. על מערכת היחסים בין הנאשם למתלון סיפר העד כי שמע על תלונות של הנאשם כנגד המתלון באשר להפעלת עסקו אשר היה בסמוך לביתו של הנאשם. העד מציין, כי האירוע היה בקרבת בנין, אך אין הוא זוכר אם היה הדבר ממול לבנין, בזירת האירוע או מספר מטרים לידו. כל זאת ליד פתח הבנין. העד מכחיש מכל וכל את טענת הסניגוריה, לפיה המתלון הוא זה שתקף את הנאשם.

9. התביעה הגישה דו"ח עימות ת/2, ממנו עולה כי המתלון מטיח בנאשם את הטענה לפיה הנאשם, קילל אותו והכה בו בשלושה אגרופים בפניו. הנאשם הכחיש במסגרת העימות את תלונות המתלון, ולדבריו היה ביניהם סכסוך משפטי בנוגע לעסקו של המתלון שנמשך כשלוש עד ארבע שנים,

כשבמהלך סכסוך זה הוגשו תלונות נגד המתלון.

10. המתלון אומר, כי מעולם לא הכה את הנאשם באגרופים, ולדבריו המתלון מונע מנקמה עקב תלונות שהוגשו נגדו, כמפורט לעיל. עוד הוסיף הנאשם את הדברים הבאים:

"הוא וחבר שלו תקפו אותי מילולית".

(דו"ח ביצוע עימות ת/2, עמ' 2, שורות 17-18).

11. הוגשה תעודה רפואית ת/3, ממנה עולה כי המתלון התייצב אצל רופא בתאריך 26.3.10, והממצאים הרפואיים שנמצאו היו רגישות בגשר האף, שטף דם בעין ונפיחות קלה.

אין חולק, כי הנאשם זומן לחקירה מעל שנה וחצי לאחר האירוע. ניסיונות איתורו של הנאשם היו בשנת 2012. על כך לא היה כל הסבר בעת מתן עדותו של גובה ההודעה, עד התביעה טלעת גאנם.

פרשת ההגנה

12. במסגרת עדותו של הנאשם, שב הנאשם וציין את מערכת היחסים העכורה בינו לבין המתלון, כשהוא טוען כי הפעלת העסק על ידי המתלון היתה כרוכה במטרדים רבים, ובכלל זה הפעלת מוזיקה בקול רם.

לדבריו, ביום האירוע חזר מהשוק עם אופניו, כשברשותו שקיות ומצרכים. ברחוב הסמוך לביתו פגש את המתלון ואדם נוסף, ולפתע המתלון האשים אותו בהריסת חיי. לדבריו, הנאשם תקף אותו, ולעניין זה מסר את הדברים הבאים:

"הוא התחיל לקפוץ עלי עם אגרופים באוויר, כשחברו מאחוריו. הדפתי אותו החוצה מתוך הבנין, נעלתי את הדלת ועליתי לביתי".

(פרוטוקול מיום 2.12.14, עמ' 23, שורות 7-10).

13. כשנאמר לנאשם כי קיים בחור בשם ליאור (עד תביעה 2) המתאר את תקיפת המתלון על ידו, אמר הנאשם:

"שני אנשים באים ותוקפים אותי בפתח ביתי".

(עמ' 23, שורה 18).

14. כשנשאל מה כוונתו בכך ששניים תקפו אותו השיב הנאשם, כי המתלון נכנס דרך הדלת, והאדם השני נכנס אחריו, תוך שהוא מתכוון לעד תביעה 2. כשנשאל בביהמ"ש מדוע לא ציין במשטרה ובעימות כי המתלון נופף באגרופים באוויר, תוך שהוא ניגש אליו, ואף לא אמר כי המתלון קפץ עליו, השיב הנאשם כי דברים אלה נכתבו על ידי שוטר, ולא על ידו, ואין זו שפתו. הנאשם עוד הוסיף, כי הגיעו אליו שני אנשים ותקפו אותו בביתו שלו.

(עמ' 24, שורות 12-16).

15. הנאשם אף ציין, כי במהלך המגע הפיזי גונן על עצמו בדרך של הרמת ידיו ודחיפת המתלון.

(שורות 24-28).

16. בהמשך חקירתו של הנאשם טען הנאשם, כי במהלך ההתרחשות איימו עליו ותקפו אותו בתוך ביתו. הלשון בה נקט המתלון הינה לשון רבים ולא יחיד. לדבריו, הראשון, הוא זה שתקף אותו, ואילו **השני "בא בתור גב"**.

(עמ' 25, שורות 20-22).

17. הסניגוריה טוענת טענות כאלה ואחרות באשר לתעודה הרפואית או מועד עריכתה באופן שהדברים אינם מתיישבים עם דברי המתלון. עוד מעלה הסניגוריה טענות באשר לזירת האירוע המדויקת ולגרסת המתלון, לפיה צפה רק בשלבי הריסה. טענה זו אינה נכונה, שכן ביום האירוע הבנין בו היה עסקו של המתלון היה כבר הרוס. טענת הסניגוריה היא, כי המתלון מונע מרגש של נקמה על רקע תלונות שהוגשו נגדו על ידי הנאשם.

דין והכרעה

18. כעולה מחומר הראיות, אכן מדובר במערכת יחסים עכורה בין הנאשם למתלון, וזאת בהקשר של ניהול עסקו של המתלון בסמוך לביתו של הנאשם.

19. כאמור, ביום האירוע הגיע המתלון עם קרובו, עד תביעה 2, ושלושת ילדיו הקטינים, על מנת לחזות בהריסת הבנין בו היה עסקו שנים רבות. המתלון העיד על מערכת היחסים בינו לבין הנאשם, ולדבריו הותקף על לא עוול בידו ביום האירוע. לא מצאתי ממש בדברי הנאשם, לפיהם המתלון הוא זה שניסה לתקוף אותו באשר גרסת המתלון נתמכת בעדותו של עד תביעה 2, אשר נכח בזירת האירוע, וראה את כל ההתרחשות לנגד עיניו.

20. תימוכין בגרסת המתלון ניתן למצוא בתעודה רפואית אשר הוגשה לביהמ"ש, ובה קיימים ממצאים על

פגיעות בפניו. המתלון היה עקבי בכל עדותו, וגם במסגרת העימות הטיח בפני הנאשם את העובדה כי הנאשם תקף אותו ופגע בפניו.

21. הנאשם במסגרת הודעתו במשטרה ת/1 מסר תחילה, כי הנאשם תקף אותו בביתו שלו, וכך גם **חברו**. בהמשך, נשאל האם חברו תקף אותו, והשיב תשובה שלילית.
(עמ' 2 להודעתו ת/1, שורות 11-19).

22. במסגרת העימות טען הנאשם, כי הותקף מילולית על ידי המתלון ו**חברו** שהיה במקום. למעשה ניתן להתרשם, כי **הנאשם אינו עקבי כלל וכלל בכל הקשור למעורבותו של עד תביעה 2 באירוע**.

עוד יודגש, כי עד תביעה 2 שנכח בהתרחשות עצמה, **לא נשאל ולו שאלה אחת באשר למעורבות לכאורית שלו באירוע**, אם באופן פיזי ואם באופן של איום כזה או אחר כלפי הנאשם. משמעות הדבר היא, כי **גרסתו של הנאשם בעניין זה אין לה כל אחיזה בחומר הראיות**.

23. הנאשם טען במסגרת עדותו, כי נהג **כאיש שומר חוק** בכך שפנה לרשויות והגיש תלונות רבות על כך שהמתלון מנהל את עסקו שלא כדין. על רקע מערכת היחסים הטעונה בין הצדדים, אין כל הסבר לנאשם מדוע דווקא בהתרחשות אלימה **ופלילית**, כפי שהוא טוען לה מצד המתלון כלפיו, לא מצא מקום להגיש תלונה למשטרת ישראל, כאשר בעבר, נהג להתלון פעמים רבות על הפרת חוק זה או אחר על ידי המתלון שניהל את עסקו.

24. אני מקבל את גרסת המתלון, לפיה אין זה סביר כי בא עם שלושת ילדיו הקטינים ובנוכחותם ביקש לפגוע בנאשם ולתקוף אותו. נהפוך הוא, גרסת המתלון באשר להימצאותו בזירת האירוע עם ילדיו הקטינים ועד תביעה 2, מקובלת עלי לחלוטין.

אל מול גרסה עקבית, שלמה ועניינית של המתלון, עומדת גרסת הנאשם, בה יש סתירות לא מעטות היורדות לשורשו של עניין.

עדות המתלון **מגובה בתעודה רפואית**, והחשוב מכל בעדותו של עד תביעה 2, שהיה עד ראייה.

מצאתי מקום לקבוע, כי גרסת המתלון ועד תביעה 2 מהימנה, ואני דוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה לחלוטין.

25. סוף דבר, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

